

Bombardementen, neerkomen vliegtuigen in en rondom Tungelroy Tweede Wereldoorlog

Paul Lammeretz, augustus 2012, Tungelroy

Een inventarisatie levert de volgende resultaten op:

8 november 1941:

Drie brisantbommen komen neer in Tungelroy nabij de RK kerk (Kemperveldweg en Meussenstraat)

Brisantbommen berusten op een explosiewerking van luchtdruk en scherven. Daartoe zijn ze uitgerust met een springlading met schok, danwel een tijd-buis, die de ontsteking in werking stelt. Doorgaans hadden deze bommen een gewicht van 500 of 1000 (Engelse) ponden.

Brisantbom

16 augustus 1942:

Op 16 augustus 1942 om 3:45 uur worden meerdere vliegtuigen in de lucht waargenomen. Er worden 8 rubber-phospor-brandbommen waargenomen.

18 augustus 1942:

Er worden 8 fosfor-rubberbrandbommen afgeworpen in het gehucht Tungelroy. Omstreeks 3:45 uur.

Fosfor rubberbrandbommen waren brandbommen die met fosforrubber gevuld werden. Doorgaans waren dit in die tijd bommen van 6 tot 8 kilogram. Fosfor is een zelfontbrandende stof: bij contact branden huid en vlees weg. Ook kunnen door de fosfor interne brandwonden ontstaan.

5 november 1943:

Vliegtuig stort neer in de gemeente Weert

Op 5 november 1943 stort onder het gehucht Tungelroy, ter plaatse genaamd "de Klaut" een Duits vliegtuig neer.

29 december 1943

Op 29 december stort een vliegtuig (Lancaster)neer. De crash vind plaats in de buurt van de boerderij van H. Mans, gelegen op het gehucht Tungelroy (op de hoek Tungeler Dorpsstraat-Thewenveldstraat). Het betreft een Amerikaanse viermotorige bommenwerper. De overledenen van deze crash liggen begraven op het kerkhof van Tungelroy. Zie ook de pagina [begraafplaats](#). Overigens zaten er nog 3 andere soldaten in het vliegtuig. Twee van hen werden door de Duitsers opgepakt en van de derde heeft men nooit meer iets van gehoord.

Begraafplaats Tungelroy

Lancaster bommenwerper WO II

7 november 1943

In de omgeving Tungelroy vindt een luchtgevecht plaats. Er wordt een groot aantal brisant- en brandbommen afgeworpen. Op Tungelroy worden over een lengte van ongeveer 4 kilometer en een breedte van ongeveer twee kilometer in totaal 52 brisantbommen (kal. 250 à 300 kg) afgeworpen. De bomtrechters hadden een diepte van 2.50-3.50 meter en een doorsnee van 8-10 meter. 11 rubber-phosphorbommen die ten oosten van Tungelroy waren neergekomen, waren niet ontploft. Deze hadden een lengte van 90 cm, een doorsnee van 23 cm en een gewicht van 25 kg. Ongeveer 70 fosfor-rubberbommen lagen verspreid over Tungelroy. Enige ontploften in Swartbroek. Bij de Piuszaal, die net leeg was na een kerkdienst van de arbeidsdienst, ontplofte een brisantbom, waarbij een gedeelte van de Piuszaal werd weggevaagd.

de half verwoeste Piuszaal

Weert blijft tot 22 september 1944 bezet gebied. Op deze dag vierden jong en oud feest in Weert. Weert kwam vrij ongeschonden uit de oorlog. Weert werd becrijd door de Engelsen, het

Britse 3rd Infantry-Division. Stramproy werd bevrijd door de Piron Brigade. Nederweert was nog in handen van de Duitsers. De dag na de bevrijding stortte tussen de Moeselpeel en de Maaseikerweg, niet ver weg van Tungalroy een Halifax vliegtuig van de RAF (Royal Air Force) neer. De Halifax III, type MZ 763, 78 Sqn, maakte deel uit van een geallieerd bombardement op de stad Neuss in Duitsland. Ze vertrokken vanaf vliegbasis Brighton om 19.02 uur. De Halifax stortte neer om 22.05 uur zaterdagavond. Ze werden neergehaald door een Duitse nachtjager, piloot was Oberfeldwebel Wolfram Möckel. Een bemanningslid kwam neer op het fietspad. Vele buurtbewoners waren getuige van dit verschrikkelijke tafereel. Omstanders werden beschoten door Duitse vliegtuigen. Drie bemanningsleden werden begraven in de voortuin van de Sint-Martinuskerkhof aan de Molenpoort. Over dit voorval is een boek verschenen met de titel: **“De Tweede Wereldoorlog die niet aan het gehucht Moesel voorbijging”** door Twan Scheepers sr. en Wesley Haex. Heeft u interesse in dit boek? Neem dan contact met ons op via info@erfgoedtungalroy.nl

Twan Scheepers:

In die tijd mocht je ook geen varkens hebben, niets van dat alles, dat was allemaal voor de Duitsers. Maar vader en moeder hadden in het geheim een varken laten vetmesten bij een boer in Tungalroy. Dat moest geslacht worden, maar hoe kregen ze het varken thuis zonder dat de Duitsers het merkten?

Dat werd geregeld, het varken werd met een ziekenauto van Weert in Tungalroy opgehaald en thuis bezorgd om geslacht te worden, het risico was wel heel groot dat de Duitsers of hun verklidders het geschreeuw van zo'n slachtpartij zouden horen. Gelukkig liep dit goed af.